

[Hans Hansen (Baagø).]

kjendte trossamfund, offentlige stiftelser eller embeder og bestillinger; denne bestemmelse kommer dog ikke til anvendelse i henseende til told- og skibs- samt brænderiafgifter, stempelafgift for spillekort og afgift for adgangsbeviser for handelsrejsende undtagen det i forordningen angående det undet det kongelige general-toldkammer og kommercekollegium henhørende kasse- og regnskabsvæsen af 8de juli 1840, § 9, andet punktum, omhandlede tilfælde.“

Når loven således udtrykkeligt undtager told- og skibs- samt brænderiafgifter o. s. v., skyldes det, at man på den tid, loven blev til, mente, at statskassen var tilstrækkeligt sikret på anden måde, f. eks. ved at man kunne nægte varens indførsel, lukke den pågældende virksomhed o. s. v. Senere er der blevet lagt flere nye afgiftslove ind under toldvæsenets administration.

I en del af disse love er der indføjet en bestemmelse om udpantningshjemmel for skyldige afgifter; i andre love findes en sådan bestemmelse derimod ikke, hvorfor man i påkommende tilfælde har været afskåret fra at udtage udpantning for afgifter, før der ved retssag er skaffet fornødent grundlag tilveje, idet myndighederne stadig i praksis har fortolket udpantningslovens § 1, nr. 1, på den måde, at lovens bestemmelser kun kan bringes i anvendelse overfor afgifter, hvis vedkommende afgiftslov udtrykkeligt indeholder hjemmel dertil. Denne hjemmel mangler således i lovene om produktions- og tillægsafgift af spiritus og andre alkoholer, om afgift af indenlandsk frugtvin, afgift af øl, tobaksafgifter, chokoladeafgifter, sukkerafgifter samt afgift af kaffesurrogater og stempelafgift af spillekort. De beføjelser, toldvæsenet har f. eks. til at nægte varens indførsel, hvis pligtige toldafgifter ikke bliver erlagt, er ikke meget værd, når varen er indsmuglet og forlængst bortsolgt; ejheller nytter det meget at have ret til at beslaglægge et varelager til sikkerhed for afgifter, når alle varerne er realiseret, før afgiftsunddragelsen bliver opdaget og bevisliggjort, ligesom retten til at lukke en virksomhed ikke betyder så meget, hvis dens indehaver allerede er kommet så langt ud i økonomisk uføre, at virksomheden alligevel må lukke. På samme måde er det heller ikke muligt at tilbageholde et skib for skyldige afgifter, hvis skibet allerede er bortsejlet.

Det må herefter anses for i høj grad betimeligt og rigtigt, at toldvæsenet får adgang til at gøre brug af udpantningsloven i påkommende tilfælde, således at de staten

tilkommende afgifter kan inddrives på behørig måde, og da der i alle tilfælde kun kan blive tale om retmæssige, bevisliggjorte og pligtige afgiftsbeløb, er faren for overgreb udelukket. Jeg kan derfor tilsige mit partis støtte til lovforslagets hurtige gennemførelse i det høje ting.

Rager: Jeg kan også give min tilslutning til det foreliggende lovforslag, som tilsigter at give staten en bedre stilling for dens tilgodehavender. Men jeg vil gerne benytte denne lejlighed, hvor vi taler om en sådan fortrinsstilling, til at pege på, at når det offentlige sætter private til på sine vegne at indkræve afgifter, bør vel egentlig den private have samme retsstilling, som det offentlige ville have, hvis det var gået direkte til stedet og havde opkrævet dem. Men i og for sig er dette synspunkt anerkendt fra statens side. Hvis jeg f. eks. tager loven om forbrugsafgifter, som vi vedtog her i efteråret, finder jeg, at der i § 28 står:

„I tilfælde, hvor varemottageren går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne indenfor et tidsrum af 12 måneder efter varernes afsætning (udlevering), tillægges der den virksomhed, der har afgiftsberigtiget varerne, den samme privilegerede stilling for afgiftens beløb, som i henhold til lovgivningen tilkommer statskassen.“

Det er, hvor det drejer sig om radiolamper.

I § 29, der drejer sig om afgift af glødelamper, er der i stk. 7 henvist til det af mig nys citerede stk. 6 i § 28, og endvidere vil man i lovens § 17, stk. 12, se, at der ændres ved lovens tidligere affattelse, idet der til § 7 tilføjes et nyt stykke, der omhandler det samme emne.

Men der blev samtidig i rigsdagen vedtaget nogle nye afgiftslove, hvor også private opkræver afgifter til det offentlige, og for de afgifter blev der ikke givet en tilsvarende bestemmelse. Jeg må gå ud fra, at det er en fejl, jeg kan ikke tænke mig rettere, men jeg ville gerne benytte denne lejlighed til at spørge den højtærede justitsminister, om der ikke her foreligger en eller anden lapsus, og hvis der foreligger en sådan, om vi da ikke skulle se ved første lejlighed eller eventuelt lidt tidligere at få den rettet.

Karl M. Andersen: Da der i en række nyere love er givet hjemmel for udpantning med hensyn til de deri omhandlede forbrugsafgifter, medens der ikke haves tilsvarende hjemmel for produktions- og tillægsafgift af spiritus og andre alkoholer,